

СТРЕЛЯ С МУСКЕТ, рис. 3.44. Затворът на мускета се вижда добре. Конникът натиска спусъка. От дулото излиза пламък. За приклада е вързана торбичка с барут, барутница. Над главата на конника пише: „смърт“. В илюстрациите си към библейския текст средновековните художници са нарисували реалиите на епохата, в която текстът е бил написан. Знае се, че на бойните полета през XV в. вече масово са използвали огнестрелно оръжие. Например през 1453 г. османците са използвали тежка артилерия при превземането на Константинопол [240].

Ето и друга илюстрация към „Апокалипсис“ от XVI в. [745], т. 8, с. 451. Вж. рис. 3.45. Показва разрушение, извършено от ангел, който НАДУВА ТРЪБА, а от нея изскача ФОНТАН ОТ ПЛАМЪЦИ. Най-вероятно това е откровен образ на средновековен топ, стрелящ с гюлета или с картеч. Каквото огненият език докосне, избухва с пламъците на голям взрив. През средните векове, изглежда, понякога са описвали и рисували топовете като ТРЪБИ, от които ИЗСКАЧА ОГЪН. Тази традиция – да илюстрират „Апокалипсис“ с огнестрелни топове – продължава до XVIII в. На рис. 3.46 има илюстрация от 1799 г. [745], т. 9, с. 485. Същият сюжет. Ангел „надува тръба“, от нея излиза огънят на изстрела. А там, където огънят пада, всичко изгаря, надига се пламъкът на взрива. Още по-откровен топовен изстрел е нарисуван на средновековната илюстрация към „Апокалипсис“ на рис. 3.47, вж. [745], т. 9, с. 486. Гореве виждаме „тръбата“, пак я „надува ангел“, от тръбата излиза пламък, а по-нататък – огнен взрив от топовния снаряд при удара му в земята.

От XV в. нататък топовете ужасяват жителите на Европа. Затова появата им в илюстрациите към току-що написания „Апокалипсис“ е напълно естествена. Всичко това, макар и косвено, потвърждава нашето астрономическо датиране на Апокалипсис към края на XV в.

На рис. 3.48 има илюстрация уж от 1260–1270 г. Апокалиптичният конник е нарисуван като средновековен рицар, с ризница и броня. А на бронята му виждаме герб, най-вероятно, с лъв.